

O bohatství

Kdo má méně, než si přeje, měl by vědět, že má víc než si zasluhuje.

G.Ch. Lichtenberg

Informace z OÚ

■ Vážení čtenáři, rok 2008 je za námi a všichni jsme vykročili, doufám, že šťastně a úspěšně do Nového roku 2009. Přejeme Vám při této cestě mnoho zdraví, štěstí a úspěchů.

■ Tento rok bude i nadále vydáván "Zpravodaj obce Řitka " a bude znovu jako loni doručován zadarmo do všech říteckých domácností, kde je alespoň jeden obyvatel přihlášen k trvalému pobytu v obci Řitka.

■ Poplatek za likvidaci a svoz komunálního odpadu je nutno zaplatit na OÚ do **2. dubna 2009**. Způsob a cena platby zůstává stejná jako v roce minulém. Připomínám, že oproti zaplacenému poplatku budou vydávány lístky, které si občané nalepí na své svozové nádoby (popelnice), kdo nebude mít od 3.4. (pátek) 2009 tento lístek na své svozové nádobě nalepen, nebude mu již tato nádoba vyvezena. Jedna svozová nádoba 120 l připadá na čtyři občany přihlášené k trvalému pobytu v jedné nemovitosti. Jestliže jsou v jedné nemovitosti přihlášení k trvalému pobytu více jak čtyři občané, je možno na OÚ požádat o větší svozovou nádobu (240l). Pro případ, že občané potřebují zlikvidovat jednorázově větší množství odpadu, je možno na OÚ zakoupit pytel na tento odpad, jeho cena je 50 Kč.

■ Upozorňuji občany, že je nutno na OÚ zaplatit i poplatek ze psů, který činí 200 Kč za jednoho psa.

■ Cena vodného za jeden m³ pro rok 2009 byla stanovena na 29,19 Kč bez DPH a 31,82 včetně 9% DPH.

■ Cena stočného za jeden m³ pro rok 2009 byla stanovena na 30,70 Kč bez DPH a 33,47 včetně 9% DPH.

■ Obecní úřad děkuje panu Zdeňku Holadovi, jednateli firmy Suita s.r.o., za sponzorský dar obci. Jedná se o 120m² chodníku autobusové zastávky v lokalitě "Bučina" v ceně 155 619,44 Kč.

■ Dne 28.2.2009 od 14. hodin proběhne v "sálku" restaurace Panský Dvůr "Dětský maškarní karneval". Všechny děti se svými rodiči jsou srdečně zváni.

Dvořák Antonín - místostarosta

Z historie obce Řitka a jejího okolí.

Obec Řitka nemá a nikdy neměla svou školu, řitecké děti jsou nuceni docházet do školy do sousedních obcí a městeček. V minulosti vznikla několikrát snaha o výstavbu školy v naší obci, byla ale vždy neúspěšná. Věřím, že spolu s rozvojem a narůstající výstavbou v naší obci bude i Řitka mít v budoucnu vlastní školu. Dostaly se mi do rukou dva zajímavé dokumenty, jak to bylo v minulosti s výstavbou škol ve dvou obcích, které jsou našimi blízkými sousedy.

Jak před 70 lety stavěli a otevřeli školu ve Všenorech.

Rozhodující hybnou silou byl v tomto významném okamžiku tehdejší všenorský starosta pan Petrák. Nerozpakoval se oslovit největšího majitele pozemků v obci, pana Kasalického a ten na stavbu školy věnoval obci pozemek. Ani majitelé luxusních vil, bohatí Pražané, neodolali charismatu pana starosty a zaslali na obecní konto tučné částky. Tím ale vše neskončilo. Škola se stala celospolečenskou záležitostí a příspěvky dle svých možností začali zasílat i ti, pro které byla každá koruna vzácná. Ano, nejen na Národní divadlo se vybíralo, ale i na všenorskou školu. Národ sobě divadlo, Všenoráci sobě školu! I tak si musela obec vzít půjčku, kterou splatila v roce 1945. Stavba trvala neuvěřitelný jediný rok. Když v srpnu 1938 slavnostně školu otevírali, byla přítomna snad celá obec. Oslava byla umocněna válečnou hrozbou a tak občané i tímto způsobem demonstrovali svoje vlastenectví. Na škole vlála velká československá vlajka ale i schodiště bylo ozdobeno vlajkami těch států, které jsme považovali za své spojence. Nikdo tenkrát ještě netušil, že za měsíc se v Mnichově ukáže smutná pravda. Všenorská pamětnice paní Vlasta Petráková vzpomíná, jak při slavnostním projevu školní inspektor Černý hodnotil zásluhy všenorského starosty pana Petráka na výstavbě školy a pateticky zdůraznil, že v dějinách Všenor bude pro pana starostu místo nejčestnější. Uběhlo ale pouhých sedm let a konaly se oslavy oddlužení školy, na školním pozemku se tančilo. V kočáře na slavnost svázeli s obce kde koho, jen na bývalého starostu pana Petráka zapomněli. Zapomněli? Tak to již někdy chodí a pan starosta Petrák se musel dožít toho, čemu se říká lidský nevděk.

*Tento článek pro "Všenorský zpravodaj - 4/2008" napsal Vladislav Veselý,
pro "Řitecký zpravodaj" upravil Dvořák Ant.*

K tomuto článku musím ještě dodat, že v šedesátých letech byla k obci Všenory připojena bývalá obec Horní Mokropsy, tyto obce byly sloučeny a nesou název Všenory. A tak když se v roce 1937 začala stavět zmiňovaná škola, byly Všenory ještě poměrně malá vesnička. Do této všenorské školy jsem chodil a byla to tato škola, ze které jsem vykročil přímo do života. Mé vzpomínky se často vracejí do doby, kdy jsem navštěvoval tuto školu.

Dvořák Ant.

Také o stavbě školy v Černolicích se mi dostal do rukou zajímavý dokument, který byl nalezen při rekonstrukci OÚ a který je nyní umístěn v budově bývalé černolické školy. Jedná se o opis listiny z roku 1889 a tak se její obsah může zdát občas trochu nesrozumitelný, ale myslím, že stojí za přečtení.

STAVEBNINY

Jan Mazáč

ŘITKA

V areálu stavebnin:

Veškerý stavební materiál od základů až po komín, včetně sádrokartonového a zatepovacího systému.

Závoz na stavbu.

Pondělí - Pátek: 7 : 16

Sobota 7 : 12

Provádíme stavební práce

Sádrokartony, obklady, dlažby,

zámkové dlažby, terénní úpravy a další.

Internet : www.volny.cz/staveb-ritka

E-mail: staveb-ritka@volny.cz

Tel/fax +420 318 592 198

Mobil: +420 739 308 644

Realitní kancelář

Správa a zprostředkování prodeje nemovitostí

Internet: www.ada-reality.cz

E-mail: info@ada-reality.cz

Mobil: +420 737 287 457

Tel.: + 420 318 590 501

Základní list

Škola Černolická otevřena po žádosti občanů Černolických, v jejichž čele stál tehdy bývalý starosta pan František Šťastný a jehož péčí a přičiněním dospělo se u vyšších školských úřadů konečně k otevření školy, jež se dnem 1. měsíce dubna L. 1887 stalo za panování Jeho Veličenstva císaře rakouského Františka Josefa I., za místodržitele království Českého Jeho Exelence Dra. barona Alfréda Krause císařského polního podmaršálka, jakožto předsedy c.k. zemské školní rady. Za c.k. okresního hejtmana, jakožto předsedy c.k. okresní školní rady pana V. Hermana a za obecního starosty pana Jana Nolče, radního pana Františka Šťastného a za faráře pana P. Ignáce Praskýho. Inspektorem školního okresu Smíchovského byl za doby jednání o zřízení samostatné školy zdejší a nemalé zásluhy o povolení si získal vysoceurozený pan Jan Matějček, gymnasiální profesor při c.k. gymnasiu v Chrudimi rodem z Peruce narozen roku 1847. Prvním učitelem byl Felix Beran jež pobyl při škole zdejší do dne 31. měsíce srpna L.1887 načež ustanoven "slavnou c.k. okresní školní radou v Smíchově" za učitele Karel Novák, za kteréhož a starosty Fr. Šťastného v roce 1889 přikročeno ku stavbě školy a též základní kámen zasazen jest, kterouž stavbu provedl pan Jan Tuma, stavitel z Horních Mokropes za příručního dozorce stavby pana Jos. Kusého z Karlíka, jimž tuto za provedení stavby vřelý dík vzdán buď. Občané dříve o školu dbali, po této otevření seznali obtíže jež jim nastaly vydržováním školy o téže postavením pojali oprotiv škole jakousi dočasnou nenávist, opět se starostou v čele, již ač dotazovali, že učitele se netýče, tento velmi trpěl. (Po výstavbě školy nastaly obci povinnosti s jejím provozem, údržbou, nucením rodičů, aby své děti do školy posílaly to vše stálo peníze což se nelíbilo radním a ani občanům a tak začali školu nenávidět, této nenávisti neušel ani učitel. - poznámka autora) Obrázkem toho buď, že kámen tento (kámen v němž byl uložen tento dokument – poznámka autora) k radě stavitele sice zasazen, ale péčí občanů neposvěcen (zřejmě se nemohli dohodnout – poznámka autora) a tak při dokončování prací zednických vložen tento list, jenž pouze povrchně zmiňuje se o událostech, nepodáváje budoucnosti obraz této servilné řevnivosti, tohoto rozkolu, egoismu jednotlivců a podobných vlastností jež v plné míře bujeli v obci naší a věru smutné podívání na občanské poměry naše, samé tajnůstkářství, nikde však otevřené pravdě průchod dán. Bych snad proti své vůli mnohé nepobouřil pomlčím zcela o poměrech našich a nechávám vřelejšího přání, než aby v brzce vše urovnáno bylo a láska ku škole opět zaplála jasným žářem k milé škole naší, aby poznána byla neskonalá dobrota a výchova školy a ta zvláště pro obec zdejší, kde 2/3 obyvatelstva nezná čísti psáti ani počítati, kde po otevření školy i 14ti leti museli počítati s "i" a "y" a takých byla naprostá většina. Nuže doufejme, že budoucnost nám příznivější bude a že láska více neochabne, ale všech osob ve škole vždy útulek najde.

K čemuž ať nám dopomáhá Bůh, otec nás všech.

V Černolicích, dne 28. měsíce srpna L.1889.

Josef Kusý vedoucí stavby Jan Tuma stavitel Karel Novák správce školy

Byl to opravdu smutný začátek existence nově postavené černolické školy. I já jsem tuto školu navštěvoval a na všechny chvíle v ní strávené vždy rád a s láskou vzpomínám. Pár let po mém odchodu z ní byla tato škola uzavřena a tak je tomu dodnes.

Dvořák Ant.

Kolo

Táto, kup mi prosím tě kolo. Tohle přání vyšlo z mých úst, když mi bylo nějakých osm let. Někteří moji kamarádi již kolo měli, většinou staré, veliké dámské, na kterém se dalo jezdit ve stoje, protože nemělo tak zvanou "štangli", což je trubka, která u pánského kola spojuje sedlovou trubku s hlavou řízení a kdo měl tu smůlu a vlastnil kolo pánské, kde nám malým tato trubka v jízdě překážela, naučil se jezdit jednoduše ve stoje pod "štanglí" a nebo pod rámem, jak se také říkalo. Těmto starým kolům jsme říkali bízina, nebo bíza. Měj jsem ale i kamarády, kterým rodiče koupili kolo nové, někdy i menší dětské, ale to byly výjimky.

Ten, kdo zapříčinil toto mé přání byl můj děda, dojížděl totiž každý den do železrudného dolu v Mníšku, kde pracoval jako tesař. Dojížděl pochopitelně na kole, byla to velká pánská "bízina" černé barvy. Protože děda jezdil do práce brzy ráno, nebo i na "noční sichtu", jak se tenkrát říkalo, bylo kolo vybaveno velkou karbidovou lampou. To proto, že karbidovými lampami se svítilo i na šachtě a tak karbid i trysky byly k dispozici zadarmo. Byl to obřad připravit takovou lampu k dalšímu svícení, znamenalo to odstranit ze spodní nádoby karbidové vápno vzniklé rozložením předchozí dávky kar-

Přijďte si k nám pro nové kolo

**Kola
Štorek
Řevnice**

e-mail: storek@kola-sport.cz

www.kola-sport.cz

tel. 2 5772 13 13

Komenského 92

Řevnice

po-pá 8-18

čt 8-20

so 8-12

ne 14-17 duben - srpen

KOLA
horská
trekingová
silniční
dětská

JÍZDNÍ KOLA

**PŘÍSLUŠENSTVÍ
NÁHRADNÍ DÍLY**

platební karty

splátkový prodej i bez navýšení

AUTHOR

MERIDA

SPECIALIZED

HARO

RAVO

bidu. Nádobu znovu naplnit karbidem a do horní nádobky dolít vodu. Zvláštním drátkem pročistit trysku a lampa byla připravena k dalšímu svícení. Velice rád jsem u této práce asistoval, zvláště když se mi při tom podařilo "zašít " kousek karbidu, ten příšerně páchl a děda ho měl uschovaný v uzavřené láhvi. Když jsem takový kousek "zachránil " bylo o zábavu postaráno. Stačilo kousek karbidu položit na zem, plivnout na něj a přiklopit plechovkou, v jejíž stěně byla hřebíkem proražená dírka. Potom chvíli počkat a u dírky škrtnout zápalkou. Ozvala se veliká rána a plechovka vylítla do vzduchu. Toto se dalo opakovat tak dlouho, dokud se kousek karbidu nerozpadl hašením.

Také se mě líbilo, že se pomocí karbidu nechal zapálit sníh, což bylo velice efektní, hlavně v noci. Můj otec dědovi několikrát nabízel, že mu koupí na kolo světlo elektrické, poháněné dynamem. Děda mu ale vždy odpověděl, že karbidka svítí více nežli elektrika a hlavně pořád a stejně silně. Lampa elektrická, poháněná dynamem by mu prý strhala nohy, protože aby pořádně svítila, musel by na kole šlapat rychle jako závodník.

Když se děda odpoledne vracel z práce, hrával jsem si většinou na dvorku a nebo před naším domem. Velice rád jsem zkoušel jeho tesařské nářadí, hoblíky, nebozezy (vrtáky), rámové pily a vše ostatní. Když mě děda při téhle hře nachytil, byl vždy rozčilen na nejvyšší míru a hlasitě mě vynadal plačtivým hlasem slovy: "Co já si s tebou ty kluku setsakramentská počnu, vždyť ty mě všechno nářadí zničíš, zrovna jsem si včera ty dláta a hoblíky nabrousil ". Já však nakonec v jeho slovech vždy vycítil, že je rád, že se zajímám o jeho tesařskou práci. Můj děda byl v tomto kraji vyhlášeným tesařem a práce se mu jen hrnula a na své tesařské nářadí byl velice opatrný. Z práce se vracel vždy v pohodě. Již zdaleka bylo slyšet jeho hvízdání a protože hrál na trumpetu jeho oblíbenou melodií, byly "Třešňové květy " a tu také nejčastěji hvízdal.

A nyní Vám teprve mohu popsat, jak jsem se naučil jezdit na kole. Hrál jsem si toho dne na dvorku s nářadím, které jsem měl přísně zapovězené. Náhle se ze vsi k mému uchu donesly hvízdané trylky, mě dobře známé melodie. Hvízdání se rychle blížilo a výška jeho trylků se snad již dotýkala oblak, když se ozvala tlumená rána, řinčení plechu a praskání dřeva. Hvízdání ustalo. Vyběhl jsem na cestu před dům. Děda právě vylézal ze škarpy obklopen a ověšen trním a kopřivami. Tak se z nebeských výšin, kde se právě se svou melodií vznášel, snesl rovnou do škarpy, protože se melodii natolik oddal, že zapomněl řídit. Kromě pár škrábanců neutrpěl již děda, ale ani jeho kolo žádné újmy. Pomohl jsem mu vytáhnout kolo z trní a kopřiv. Děda srovnal řídítka opřel kolo o plot a odešel domů. Okukoval jsem chvíli kolo, potom uchopil jeho řídítka, dal nohu na pedál, druhou nohou se odstrkoval a jel jako na koloběžce. Několikrát jsem to zkusil, bylo to fajn a potom mě to napadlo, co zkusit jet na kole jako jezdí moji starší kamarádi, pod rámem. Dal jsem znovu nohu na pedál, druhou se několikrát odrazil, podvlékl ji pod rámem, dal na druhý pedál a začal šlapat. "Světě div se, já jedu "! Deset metrů, třicet metrů, padesát metrů, ale co to? Kolo se mnou začíná mířit do škarpy přesně tam, odkud před chvílí vylezl děda. Dělán všechno možné, abych tomu zabránil. Moje těžiště je ale mimo střed kola a já se bojím naklonit kolo na protilehlou stranu a tak končím bez milosti ve škarpe na tom samém místě jako děda. Ani mě se nic nestalo a to hlavně díky tomu, že místo, kam jsem spadl, bylo již řádně vyválené od dědy. A byl to právě on, kdo mě od vrátek našeho domku běžel zachraňovat. Vytáhl kolo z trní,

obhlédl moji tělesnou schránku a když zjistil, že je v pořádku, pochválil mě, jak dobře a krásně jsem na kole jel. A s tím jsme se rozešli. Já šel za svými kamarády a děda za svou tesařinou. Jaké ale bylo moje překvapení, když jsem se v podvečer vrátil domů. Na dvorku stálo opřené o plot dámské kolo, byla to velká tmavě zelená "bíza". Za rohem domku vykukoval a uculoval se na mě děda. "Pojď to zkusit " povídá, a při tom vyváděl kolo ze vrátek na cestu před domem. Trochu jsem se po té předchozí zkušenosti zdráhal, potom jsem ale uchopil řídítka, dal nohu na pedál, druhou nohou jsem se pořádně odrazil, dal ji na druhý pedál a začal šlapat. A znovu se dostavil ten nádherný pocit z jízdy. "Já jedu, já jedu ", ta slova cirkulovala moji myslí, aniž bych je vyslovil. Tentokrát kolo nikam neuhnulo a já rychle zmizel dědovi z dohledu. Otočit se s tak velkým kolem jsem ale neuměl. Povedlo se mi však zastavit, otočil jsem kolo ručně, znovu se rozjel a vrátil se k dědovi a tam jsem zastavil. Děda byl mou jízdou nadšen a o sobě vůbec nemluví. Tu noc se mi zdálo jenom o tom jak jezdím na kole a ten sen se změnil druhý den ráno ve skutečnost. Od této chvíle jsem se již bez kola neobešel.

Dny a měsíce letěly, přešla zima. Já šetřil na nové kolo a děda se těšil na důchod. A dočkal se, bavil se prací, přivydělával si tesařinou v místním JZD, ale i u lidí. Tehdy se takové práci říkalo, "že dělá melouchy ". Jednou přijel z takového "melouchu", zavolal mě, sáhl do kapsy, vytáhl sedm set korun, které mi dal do ruky se slovy: "Řekni tátovy ať tě vezme do Prahy a kup si kolo, doufám, že mě na něm necháš svézt". Byl jsem z toho radostí bez sebe. Ani děda, ani já a ani nikdo jiný tehdy netušil, že je již vážně nemocen a že se na mém novém kole nikdy nesveze.

Jak děda řekl, tak se také stalo, při návštěvě rodičů mého otce v Modřanech, kam jsme jezdily naší "Pragovkou" mě můj tatínek vzal do obchodního domu "Bílá Labuť ". V oddělení, kde kola prodávali a kde jich měli několik druhů, jsem si za pomoci ochotného prodavače, odborníka vybral kolo značky "Eska Sport ". Mělo řídítka "berany", úzká kola s ráfkovými brzdami a přehazovačku se třemi stupni převodů. Rám byl tříčtvrteční červené metalizované barvy. Kolo stálo tehdejších 750 Kčs. O takovém kole se mi nezdálo ani v tom nejfantastičtějším snu. Cestou domů jsme zastavili na Zbraslavi v nemocnici, navštívit nemocného dědu, který zde byl již několik týdnů. Byl krásný prázdninový letní den. Můj děda s námi vyšel pomalým krokem z nemocnice k místu, kde parkovala naše "Pragovka". Dodnes si tohle místo pamatuji. Oknem auta se podíval na moje nové, krásné kolo a já si všiml, jak se jeho smutné oči na okamžik rozzářily, pohládl mě po vlasech a řekl: "Je nádherné, tak na něm jezdí opatrně, aby sis hned ze začátku nenabil a nerozbil ho". Pár týdnů nato děda zemřel, byla to rakovina plic. Byl silný kuřák a cigarety si balil z tabáku, jehož název si dodnes pamatuji, jmenoval se "Taras Bulba ", často jsem mu ho chodil kupovat.

Smutek pomalu přebolal a já jezdil se svými kamarády na novém kole od svého dědy. Podnikali jsme vyjížděky do okolního kraje, krátké, ale i dlouhé. Zažili jsme spoustu legrace a nadělali při těchto vyjížděkách spoustu lotrovin a někdy při nich tekla i krev, to když sebou některý z nás "praštil ", o odřeniny a škrábance nebyla nouze.

Jednou jsme jeli z Klínce z fotbalu. Chodil jsem do deváté třídy a měl na sobě nové, černé a vypasované manšestrové kalhoty s kapsami na zipy. Maminka mi je nechala po mnoha prosbách ušít, tehdy to byla velká móda a já byl na ně velice pyšný. Aby jsme si po cestě užili trochu terénu a nejeli jenom po asfaltu, vzali jsme to domů po polní cestou přes údolí Všenorského potoka. Ta cesta nebyla tou nejvýhodnější pro moje kolo

s úzkými plášti. Měla vyježděné koleje, plné štěrku a kamení. Jeli jsme pěkně rychle a při přejíždění z jedné vyježděné koleje do druhé, kde byl lepší povrch, mě ustřelilo přední kolo. Přelétl jsem přes říditka a vznesl se do vzduchu jako pták a ladně přistál v koleji přede mnou, plné štěrku a kamení. S nataženýma rukama před sebou jsem tímto materiálem ujel po břiše ještě pár metrů. Když mě kamarádi postavili na nohy, byla to hrůza, rozedřené dlaně, lokty a nejhorší byla kolena. Z těch mě maminka, která byla zdravotní sestra musela doma v lavoru rýžovým kartáčem vydrhnout štěrk. Nic, ani bolest mě tolik nevadila, nejhorší bylo, že moje milované kalhoty byly nadranc, ty jsem opravdu žalostně oplakal. Maminka to vyřešila šalamounsky, nohavice ustříhla zaobroubila a měl jsem krásné kraťasy. Po nějaké době se doma najednou objevily krásné, nové, černé, vypasované manšestráky se zipy na kapsách, byl jsem spokojen. Kolena se pomalu hojila, přišly prázdniny a já se rozloučil se školou a se svými kamarády. Čekalo mě učení, chmelová brigáda, taneční, cestování vlakem a dnes již nevím co všechno ještě, na kole jsem toho již moc nenajezdil. Moji noví kamarádi v učňáku měli již místo kola mopedy, Jawety, Pionýry a i já jsem si dělal řídičák na tyhle malé motocykly. Zadíval jsem se totiž do nejnovějšího motocyklového hitu této doby, byla to "Jawa 50-05", jinak dvousedadlový "Pionýr". To již je ale jiné vyprávění, tak snad až někdy jindy.

Dvořák Ant.

Zprávičky z líšnické školičky

■ Ve čtvrtek 15.1. se naše škola proměnila v pohádku. Paní učitelky i děti se na jedno odpoledne proměnily v pohádkové bytosti. Děti, které přišly k zápisu, uviděly princeznu, šaška, vodníka, čarodějnici, rytíře, tanečnici. S jejich pomocí pak plnily různé úkoly a na konci jejich cesty je čekal malý dárek. Zájem rodičů s dětmi o naši školu nás velmi potěšil a počet zapsaných prvňáčků byl pro málotřídní školu přímo rekordní. Na náš pohádkový zápis přišlo totiž 23 dětí.

A co se bude dít dál?

■ Zveme všechny příznivce Drum Circle na pravidelná bubnování. Po seznamovací lekci, která měla velký úspěch, se budeme v únoru pravidelně scházet každý pátek v podvečerních hodinách. Lekce opět vede Mgr. Jiří Štěpo.

■ V současné době se s dětmi radujeme ze zimního počasí a bohatě si užíváme sáňkování, bobování a bruslení. Od poloviny února pak v rámci Tv budeme jezdit na lekce plavání do Aquaparku Příbram.

■ Od února znovu začnou oblíbené družinové dny, při kterých děti budou podnikat výlety do okolí školy a také do Prahy. Chceme, aby se naši žáci seznámili nejen s okolní přírodou, ale i s nádhernými kulturními památkami našeho hlavního města.

Za všechny vyučující Mgr. Zuzana Valešová

Z domova

Informace k novele zákona o dani z nemovitostí

Od 1. ledna 2009 nabude účinnost novela zákona o dani z nemovitostí, která osvobozuje od zvýšení daně ornou půdu, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady a trvalé travní porosty v celém území obce. Zároveň dochází ke zrušení nároku na osvobození od daně u novostaveb a bytů a ke zrušení nároku na osvobození při zateplení staveb.

Novela zákona:

zrušuje osvobození od daně ze staveb nových staveb a bytů v nových stavbách podle § 9 odst. 1 písmeno g) zákona o dani z nemovitostí, které je poskytováno na dobu 15 let,

zrušuje osvobození od daně ze staveb, u kterých byly provedeny změny spočívající ve snížení tepelné náročnosti stavebními úpravami, na které bylo vydáno stavební povolení (dále jen "zateplení") zákona o dani z nemovitostí, které je podle § 9 odst. 1 písmeno r) poskytováno na dobu 5 let.

vyjímá z místního koeficientu upraveného ustanovením § 12 zákona o dani z nemovitostí **pozemky orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovocných sadů a trvalých travních porostů** tak, aby u nich nedošlo ke zvýšení daňové povinnosti.

Zrušení nároku na osvobození novostaveb a bytů:

již přiznaný nárok na osvobození v předchozích zdaňovacích obdobích se poplatníkům poskytne naposledy ve zdaňovacím období 2009 (např. stavba nebo byt byly dokončeny v průběhu roku 2007, do 31. ledna 2008 byl nárok uplatněn v daňovém přiznání a vznikl dnem 1. ledna 2008), ve zdaňovacím období 2010 nelze již osvobození poskytnout,

od 1. 1. 2009 již nelze nově přiznat nárok na osvobození u stavby nebo bytu, které byly dokončeny v průběhu roku 2008.

Zrušení nároku na osvobození při zateplení staveb:

již přiznaný nárok na osvobození v předchozích zdaňovacích obdobích se poplatníkům poskytne naposledy ve zdaňovacím období 2012 (např. stavba byla zateplena v průběhu roku 2007, do 31. ledna 2008 byl nárok uplatněn v daňovém přiznání a vznikl dnem 1. ledna 2008), od 1. 1. 2013 nelze již osvobození poskytnout,

od 1. 1. 2009 již nelze nově přiznat nárok na osvobození u stavby nebo bytu, bylo-li jejich zateplení provedeno v průběhu roku 2008.

Osvobození týkající se změny vytápění přechodem z pevných paliv na obnovitelnou energii solární, větrnou, geotermální a biomasy, je zachováno, jde o ekologické vytápění šetrné k životnímu prostředí, jehož zavedení je finančně nákladné.

Vynětí pozemků orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovocných sadů a trvalých travních porostů z použití místního koeficientu:

již od zdaňovacího období 2009 se místní koeficient v zákoně o dani z nemovitostí nebude vztahovat na pozemky orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovocných sadů a trvalých travních porostů. Vynětí těchto pozemků z místního koeficientu však nezname-

ná, že u nich bude nulová daňová povinnost. Uvedené pozemky budou zdaňovány sazbou daně podle zákona o dani z nemovitostí, jako tomu bylo doposud.

pokud obec stanovila pro všechny nemovitosti na území celé obce místní koeficient podle ustanovení § 12 zákona o dani z nemovitostí obecně závaznou vyhláškou, není ji třeba v souvislosti s touto novelou měnit ani rušit.

Pro informaci přikládáme příslušná ustanovení zákona č. 338/1992 Sb., se zpracovanými změnami.

Platné znění části zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, s vyznačením navrhovaných změn

§ 9 Osvobození od daně

Od daně ze staveb jsou osvobozeny

g) zrušeno

r) stavby na dobu pěti let od roku následujícího po provedení změny spočívající ve změně systému vytápění přechodem z pevných paliv na systém využívající obnovitelné energie solární, větrné, geotermální, biomasy,

§ 12 Místní koeficient

Obec může obecně závaznou vyhláškou pro všechny nemovitosti na území celé obce stanovit jeden místní koeficient ve výši 2, 3, 4 nebo 5. Tímto koeficientem se vynásobí daňová povinnost poplatníka za jednotlivé druhy pozemků, staveb, samostatných nebytových prostorů a za byty, popřípadě jejich soubory, s výjimkou pozemků uvedených v § 5 odst. 1.

(Podle www.businessinfo.cz - vv)

KOSMETIKA **MASÁŽE**

 PEDIKÚRA **MANIKÚRA**

WWW.RELAXACNISALONLENKA.CZ

kosmetické ošetření léčebnou francouzskou kosmetikou zn. Gernetic a Esthederm
péče o obličej i bez mechanického čištění
léčba akné, depilace
výrobky pro domácí péči o pleť
celotělové zábaly na zpevnění, zeštíhlení
modelace a zpevnění poprsí
masáž horkými lávovými kameny
relaxační masáže

 Lenka Brožová
zdravotní sestra
K Varadovu 251, Řitka
tel. +420 604 877 650
brozova@relaxacnisalonlenka.cz

Sokol Řitka informuje

Chcete zažít prima zábavu?

Tak přijďte 25.1.2009 v neděli ve 14:00-18:00
do sálu RESTAURACE Panský dvůr

Čeká vás spousta společenských her, při kterých zažijete napětí i uvolnění

<i>Pro větší</i>	<i>I pro menší</i>
Carcassone	Člověče, nezlob se
Osadníci z Katanu	Pexeso
Bang	Černý Petr
Metro	Kvarteta
Citadela	Blechy
Ulysses	Tučňáci
Scrabble	Obrázkové Domino

Mandaly - překvapení pro všechny věkové kategorie

Prosím zájemce o hry, aby dali vědět SMS nebo zavolali, jakou hru by rádi hráli nebo se chtěli naučit hrát. Hry může hrát 2-6 hráčů.

Info: Dáša K. 774 833 188

Informace i na www.pancak-ritka.cz/kalendar.php a na www.sokolritka.cz

Společenská kronika

V únoru 2009 oslaví významné životní jubileum tito naši spoluobčané

pan František Bartůněk
paní Milada Jarošová
paní Libuše Mašková

Jubilantům přejeme mnoho štěstí, lásky a životní pohody.

Redakce

Pro zasmání ???

BAJKA

Mravenec pracuje celé dlouhé horké léto; postaví si dům a vytvoří zásoby na zimu. Cvrček si říká, jak je mravenec hloupý, takové pěkné počasí a mravenec se jen dře. Cvrčci se smějí, tancují a užívají si. Pak přijde zima, mravenec se schová do tepla domu a pochutnává si na zásobách.

Cvrčci, třesoucí se zimou a vyhladovělí, zorganizují tiskovou konferenci, na které se táží, kde vzal mravenec právo na to být v teple a dobře živěný, zatímco jiní, méně šťastní, umírají zimou a hladem.

Televize uvede vše v přímém přenosu, ukazuje třesoucí se cvrčky a záběry mravence, jak si v teple útulného domova vychutnává dobroty všeho druhu.

Světová veřejnost je pobouřena faktem, že v tak bohaté zemi jsou někteří ponechání utrpení jako chudinky cvrčci, když si jiní žijí v přepychu. Interpelují vládu, aby zvýšila mravenci(ům) daně, musí přece odvádět spravedlivý díl.

Na základě výzkumu veřejného mínění vyjde zákon o ekonomické spravedlnosti a zároveň antidiskriminační zákon se zpětnou platností.

Daně jsou zvýšeny, mravenec dostane pokutu za to, že nezaměstnal cvrčky a je mu finančním úřadem zabaven dům, protože nemá peníze na zaplacení daní ani pokuty.

Mravenec emigruje do Lichtenštejnska.

Televize připraví další reportáž, tentokrát o obtloustlých cvrčcích, kterým nyní docházejí mravencovy zásoby a to přesto, že jaro je ještě daleko.

Bývalý mravencův dům, nyní ubytovna pro sociálně slabé, chátrá za nezájmu cvrčků i vlády. Vládě je vytýkána nedostatečná sociální podpora a je vytvořena speciální komise s náklady deset milionů.

Mezitím někteří cvrčci zemřou na předávkování a tisk ještě více podtrhuje nutnost starat se o sociální nerovnost a hlavně o cvrčky.

Takový je život nejen u mravenců a cvrčků.

(Podle internetu - vy)